

ת"פ 25858/06/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 25858-06-22 מדינת ישראל נ'
pkubh(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני
בעניין: כבוד השופטת קרן וקסלר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פלוני

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**). על פי המתואר, בתאריך 10.6.2022, על רקע חשדו של הנאשם כי רעייתו, המתלוננת, משוחחת עם גבר אחד, התגלע ויכוח בין בני הזוג, שבמהלכו זרקה המתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד על רצפת הבית. בהמשך לכך צעקו המתלוננת והנאשם אחד לעבר השני, או אז הכה הנאשם את המתלוננת מספר מכות בפניה ובתגובה המתלוננת אחזה בכתפיו בכדי להדוף אותו ממנה. בהמשך לכך, אחז הנאשם בחוזקה את צווארה של המתלוננת ולאחר מכן שחרר את אחיזתו. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלוננת חבלות בדמות נפחות, סימני חניקה בצוואה והמטומה תת עורית בפנים משמאל.
2. במסגרת הסדר דיוני הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו וכן לבחינת התאמתו לריצוי עבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן

3. תסקיר מיום 29.1.23 התייחס לתולדות חייו של הנאשם. הנאשם בן 37 נשוי למתלוננת מזה 12 שנים ואב לשלושה ילדים, היגר לארץ בגיל 24 וכיום שוהה בארץ עם משפחתו מכוח אשרת שהייה זמנית. מהתסקיר עלה כי הנאשם שמר על רצף תעסוקתי עד למעצרו ונעדר עבר פלילי. בשיחה עם המתלוננת שללה היא קשיים במערכת היחסים או אלימות מכל סוג שהוא, תיארה האירוע בכתב אישום כחריג ויוצא דופן, מסרה שאינה חוששת מהנאשם ודרשה שיחזור לבית בהקדם, בין היתר, על מנת לסייע לה בטיפול בילדים. שירות המבחן התרשם שבני הזוג מנהלים מערכת יחסים מורכבת המאופיינת בקשיי תקשורת ובתלות הדדית, דבר שיש בו להגביר את הסיכון להישנות אירועי אלימות. להערכת שירות המבחן במצבים בהם הוא חש בתסכול, קנאה, חשדנות וחוסר אונים עלול הנאשם להגיב באופן אלים ואימפולסיבי, מבלי להפעיל שיקול דעת אודות מעשיו וחומרתם. חרף נזקקות טיפולית, לא ניתן היה לקדם שיח בוחן וביקורתי על התנהלותו שכן הנאשם התמקד

בהצגת חלקיו החיוביים והתייחס לביצוע העבירה באופן מצמצם ומטשטש והתקשה לקחת אחריות על מעשיו. נוכח האמור, הואיל ולא נוצר פתח לקשר טיפולי, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מרתיעה שתקח בחשבון, בין היתר, את רמת הסיכון המתוארת.

4. בתסקיר נוסף מיום 24.5.23 עדכן שירות המבחן כי לאחר שהנאשם הביע נכונות להשתלב בכל טיפול שיוצע לו, ניסה לשלב את הנאשם בטיפול, ללא הצלחה, הן בשל מודעות נמוכה לדפוסיו ומוטיבציה ירודה והן בשל היעדר מענה טיפולי זמין נוכח מעמדו בארץ והעדר שליטה בשפה. שירות המבחן התרשם שהנאשם הורתע מההליך המשפטי ונענה לתנאים המגבילים בהם נתון זמן ממושך אולם, הוא עדיין ממשיך לגלות קושי בבחינה עצמית וממוקד במחירים האישיים והמשפחתיים שמשלם. בנסיבות אלה, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים בתמצית

5. ב"כ המאשימה, עו"ד חן זערור, עמדה על הערכים המגונים בעבירות אלימות במשפחה, תוך שהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירה, לחבלות המשמעותיות שנגרמו למתלוננת, כעולה מתמונות החבלות ומסיכום רפואי שהוגשו כראיות לעונש ולפוטנציאל הנזק הנובע מהכאתה של המתלוננת מספר פעמים בפניה. לאחר שהפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה, עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הפנתה לכך שהנאשם נעדר הרשעות קודמות וכן יש לזקוף לזכותו את הודייתו בכתב האישום, ומנגד, בהתחשב בתסקירי שירות המבחן המצביעים על מסוכנות להישנות לביצוע עבירות נוספות ולהיעדר מוטיבציה אמיתית להליך טיפולי, לעמדתה יש להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים לצד מאסר על תנאי והתחייבות. נוכח עתירתה לעונש, סבורה ב"כ המאשימה כי אין מקום לדון בשאלת התאמתו של הנאשם לנשיאת המאסר בעבודות שירות אולם מכל מקום ביקשה כי אמנע מלקבוע את עונשו של הנאשם למאסר בדרך של עבודות שירות, תוך שהפנתה להנחיית פרקליט המדינה 9.11 מיום 14.7.2020 שכותרתה "**ריצוי מאסר בעבודות שירות על ידי נתין זר**".

6. ב"כ הנאשם, עו"ד לירן פרידלנד, ביקשה להטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד ולחילופין מאסר קצר שיישא בעבודות שירות. ב"כ הנאשם עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו אב לשלושת ילדים שאחד מהם בעל צרכים מיוחדים. לדבריה, האירוע המתואר בכתב האישום הוא אירוע חריג בחיי בני הזוג, המתלוננת סיפרה על מערכת יחסים זוגית תקינה המאופיינת בשותפות ועזרה הדדית, בעלת מאפיינים של כבוד, אהבה וקרבה. הנאשם תפקד באופן יציב במישור התעסוקתי והתמקד במחויבותו הכלכלית בבני משפחתו וחרף הקשיים שחווה עם הגעתו ארצה, חוסר המעמד והיעדר תמיכה משפחתית, כמו גם הפערים התרבותיים, הצליח לקדם את מצבו ומצב משפחתו. עוד ביקשה להתחשב בהודייתו של הנאשם בכתב האישום, הפנתה לתסקירי שירות המבחן המלמדים על הרתעה שחווה מההליך המשפטי וביקשה לזקוף לזכות הנאשם את נכונותו להשתלב בטיפול אשר לא יצא אל הפועל מסיבות שאינן קשורות בו, בשים לב למעמדו בארץ וקשיי שפה. כן הפנתה לתקופה הממושכת בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים ולקשיים הרגשיים והכלכליים הנובעים מכך.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, הביע חרטה על מעשיו וביקש לחזור למשפחתו. עוד טען כי תקופה המעצר גרמה לו להתבונן באופן מעמיק בפסול בהתנהגותו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. תופעת האלימות במשפחה היא רעה חולה ואין צורך להכביר מילים אודות חומרתה. לדאבון הלב, מדי יום שומעים אנו על אירועי אלימות כנגד נשים, הפוגעים באופן אנוש במסגרת התא המשפחתי, בזכות האישה לשמירה על גופה, בזכותה לחוש מוגנת במרחב הבטוח של הבית, בזכותה לכבוד, לחירות, לשלוות נפש ולביטחון.

10. בתי המשפט עמדו לא אחת על מדיניות הענישה המחמירה שיש לנקוט בעבירות אלימות המבוצעות במסגרת התא המשפחתי, בין היתר, בשל הקושי בחשיפת המעשים המבוצעים "**בהסתר מאחורי מפתן הדלת**" ובשל הפגיעה הקשה שהם מסבים לתחושת הביטחון הקורבנות (רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021); רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021)).

עוד ראוי להפנות לע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.3007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

11. כן נפסק ברע"פ 375/22 **מדינת ישראל בסל** (10.2.2022): **"על בית המשפט להוסיף ולפעול כמיטב יכולתו במאמציו למיגור תופעה קשה זו - כך במישור הרתעת העברין עצמו, וכן במישור הרתעת הרבים. בגדר זאת, אל לקביעות הנוקבות הנכללות בפסיקת בית משפט זה שחלקן אוזכרו לעיל, להיוותר בגדר רטוריקה בלבד."**

12. מעשיו של הנאשם פגעו באופן ממשי בערכים החברתיים המוגנים. נסיבות המקרה המתוארות בכתב האישום מלמדות אמנם על אירוע חד פעמי, לכאורה, אולם לא ניתן להתעלם מעוצמת האלימות שהופנתה כלפי המתלוננת תוך אובדן עשתונות, כשהנאשם מכה בה עוד ועוד באזור רגיש - בפניה, והכל על רקע רכושנות ורגשות קנאה כלפיה. החבלות שנגרמו למתלוננת אינן קלות כלל ועיקר - התמונות והמסמכים הרפואיים שהוגשו

מלמדים כי נגרמו למתלוננת נפיחות ושטף דם גדול במצח, סימני חניקה בצוואר, שטף דם בשפה והמטומה תת עורית בפנים בצד שמאל.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מצביעה על מגמת הפסיקה להשית על דרך הכלל עונשי מאסר בפועל על מי שהורשעו בעבירות אלימות כלפי בנות זוג שגרמו לחבלה. אפנה למספר פסקי דין שעשויים לשמש ככלי עזר:

א. רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה בכך שהשליך לכיוונה של רעייתו, המתלוננת, נעל ספורט, אחז בידו בנעל נוספת, יצא לעברה - והחל להכותה בנעלו בחוזקה בגבה ובפניה, תוך שגרם לדימום בשפתיה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר ימי או שבועות מאסר ועד 6 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 15 ימי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה נגד קולת העונש והחמיר בעונשו של הנאשם כך שהושתו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר ששקל לזכותו תסקיר חיובי שהתקבל בעניינו. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 7004/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.10.22) - בעת ויכוח בין הנאשם ובת זוגו, הרים הנאשם את בתם הפעוטה וכשהמתלוננת העירה לו על כך, הכה אותה, המתלוננת בתגובה דחפה אותו, והנאשם תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעינה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שאפשר וינשאו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 5861/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 2.1.20) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שבשתי הזדמנויות שונות נקט באלימות כלפי רעייתו. במקרה האחד הרים המבקש את ידו וניסה לתקוף אותה בעוד שכן אשר נכח במקום, מנע זאת ממנו. במקרה השני תקף המבקש את המתלוננת בביתה כך שנגרמו לה חבלות בפניה ובשפתיה, דם ירד מפיה והיא נזקקה לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר, והשית על הנאשם מאסר בן 10 חודשים, בצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. רע"פ 3801/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.5.2018) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שהכה את בת זוגו בפניה וגרם לה לחבלות ולסימנים. בית משפט השלום קבע מתחם העונש ההולם הנע בין מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ה. רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021) - הנאשם הורשע בכך שעל רק חשד שרעייתו בוגדת בו, לאחר שהתעכבה בשובה הביתה מחתונה אליה יצאה "באישור" המבקש, תקף אותה בכך שהכה בה בידו בעינה כך שנגרמו לה אדמומיות ונפיחות סביב ארובת העין. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשים, השית על הנאשם, בעל עבר פלילי בעבירות מאותו סוג מאסר בפועל למשך 6 חודשים תוך הפעלת מאסר מותנה למשך 12 חודשים, חלקו בחופף, כך שסה"כ נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל תוך שדחה א המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם ענישה שיקומית.

1. עפ"ג (מחוזי מרכז) 8173-01-22 **אבו מחסן נ' מדינת ישראל** (4.7.2022) - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח הוריד את כיסוי ראשה של המתלוננת, אחז בגרונה, היכה אותה באמצעות ידיו, נשך אותה באפה והשליך לעברה כיסא אוכל, כך שנגרמו לה חבלות בדמות שריטות בכף ידה ועל אפה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר והשית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 12 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

2. עוד נתתי דעתי לפסיקה ענפה של בתי משפט השלום, שהוגשה על ידי הצדדים: ת"פ (רחובות) 11561-05-20 **מדינת ישראל נ' עסיס** (13.9.2021); ת"פ 21194-06-18 **מדינת ישראל נ' בדיר** (29.4.2019); ת"פ (נתניה) 56886-10-20 **מדינת ישראל נ' אגבאריה** (17.2.2021); ת"פ (ראשל"צ) 9763-09-20 **מדינת ישראל נ' נבדריק** (10.5.2023); ת"פ (רמלה) 131702-21 **מדינת ישראל נ' מלקו** (15.6.2021); ת"פ (ראשל"צ) 24393-11-19 **מדינת ישראל נ' כהן** (16.1.2020); ת"פ (רחובות) 15032-08-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.6.2021); ת"פ (רחובות) 25579-07-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.11.2021).

14. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ומדיניות הענישה הרווחת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם למסכת העבירות בענייננו נע בין 6 לבין 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

שיקולי גזירת העונש בתוך המתחם

15. בבחינת העונש הראוי בגדרי מתחם הענישה, נתתי דעתי לכך שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, הוא הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך עדותה של המתלוננת ובזמן שיפוטי. עוד שקלתי לקולה את תנאי מעצרו הקשים של הנאשם אשר שהה במעצר מאחורי סורג ובריה כחודשיים וכן את התקופה הממושכת, כשנה, בה היה עצור בפיקוח אלקטרוני ללא הקלה, אשר פגעה בנאשם הן במישור הרגשי והן במישור הכלכלי.

16. באיזון כלל השיקולים מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה אם כי לא בתחתיתו ממש. תסקירי שירות המבחן אמנם מצביעים על סיכון בלתי מבוטל להישנות עבירות התנהגות אלימה במשפחה ובפרט בהיעדר טיפול שיקנה לו כלים להתמודד עם הרגשות שהביאוהו לפרץ התנהגות אלימה ופוגענית. עם זאת, נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו חסר עורף משפחתי ונעדר גורמי תמיכה, כמו גם לקשיים שהתעוררו בשילובו בטיפול, שאת חלקם אין לזקוף לחובתו. בצד זאת יש לזכור, כי תלונה על אלימות בתוך המשפחה היא מהלך מורכב ובפרט כשמדובר על מי שנשמכת על הנאשם כעוגן כלכלי ומשכך מצווה בית המשפט להגן על שלומה של המתלוננת, שבדומה לנאשם, אף היא נעדרת תמיכה ונמנית על אוכלוסייה מוחלשת.

17. עוד אציין כי בשל הצורך בהרתעת היחיד ובהרתעת הרבים, בפרט בשים לב לסיכון הנשקף מהנאשם, לא מצאתי להורות על ריצוי המאסר בעבודות שירות.

18. התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס (מיום 11.6.22 ועד 25.8.22);
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע;
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ג, 26 יוני 2023, בנוכחות הצדדים.